

У таблиці 1 представлено найбільш відомі у світі незалежних сертифікацій професійних організацій бухгалтерів та аудиторів.

Таким чином, професійна сертифікація сьогодні є важливою складовою системи підготовки фахівців у галузі управління фінансами компаній в умовах глобалізації, застосування МСФЗ, аудиту, етики, освіти.

Список використаних джерел:

1. Петрусенко І. МСФЗ-сертифікація [Електронний ресурс] / І. Петрусенко // Вісник МСФЗ – Режим доступу : http://msfz.ligazakon.ua/ua/magazine_article/fz000644.

I. Kirichenko, Y. Kosovska. International professional certification of accountants and auditors: short review.

Summary

The significance and relevance of diplomas and certificates of international institutes and organizations are revealed. The list of the most well-known in the world of independent certifications of professional organizations of accountants and auditors is given. The advantages of certification are substantiated.

Key words: *international professional organizations of accountants and auditors, certification programs, professional qualifications of accountant.*

*Науковий керівник : Лугова О.І., канд. екон. наук,
старший викладач кафедри обліку і оподаткування
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
lugova@mnaui.edu.ua*

Коваленко Н.С.

*Магістр 2 курс спеціальності 071 «Облік і оподаткування»
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА В БУХГАЛТЕРСЬКОМУ ОБЛІКУ ТА ЗВІТНОСТІ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Визначено, необхідність організації і формування облікової політики з урахуванням її особливостей. Формування облікової політики є процесом, який поєднує організацію бухгалтерського обліку та його методичні засади. Зазначено, що раціональне формування облікової політики дозволить створити ефективну систему бухгалтерського обліку, як елемента управління установою.

Ключові слова: *облікова політика, бюджетні установи, звітність, бухгалтерський облік.*

Згідно із Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», облікова політика - це сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності [4]. На нашу думку, визначення облікової політики за Законом України не суттєво відрізняється від визначення облікової політики за Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку державного сектору (МСБОДС), що свідчить про наближеність національного обліку до міжнародного.

НП(С)БОДС 125 «Зміни облікових оцінок та виправлення помилок», що вступив в дію 01 січня 2015 року, визначає основні підходи до формування облікової політики бюджетних установ [6]. Згідно із НП(С)БОДС 125 облікова

політика суб'єкта державного сектора визначається розпорядчим актом, у якому мають бути встановлені методи обліку, оцінки, процедури котрі має застосовувати суб'єкт та щодо яких нормативно-правовими актами з бухгалтерського обліку передбачено більше ніж один варіант. Методи оцінки, обліку та процедур, що мають лише один варіант до розпорядчого акта включати недоцільно.

Як відомо, однією з особливостей бухгалтерського обліку бюджетних установ є суворе регулювання низкою нормативно-правових актів, тому можливості для вибору варіантів обмежені. На нашу думку, обмеження посилені у НП(С)БОДС тому, що здебільшого пропонують лише один чітко визначений варіант. Це стосується обмежень у виборі методу амортизації і методів оцінки. Затверджене НП(С)БОДС 121 «Основні засоби» дозволяє суб'єктам державного сектора нараховувати амортизацію тільки із застосуванням прямолінійного методу [7]. Хоча відомо, що існують галузеві особливості діяльності бюджетних установ.

На наш погляд, методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єкта державного сектора, вирішують низку проблем, що мають місце під час формування облікової політики установи тому, що чітко визначають елементи, які мають бути визначені в наказі про облікову політику [9]:

- одиниць аналітичного обліку запасів;
- порядок аналітичного обліку запасів, форми первинних документів, що використовуються для оформлення руху запасів, розроблені суб'єктом державного сектора самостійно;
- методи оцінки вибуття запасів;
- періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів;
- порядок обліку та розподілу транспортно-заготівельних витрат, застосування окремого субрахунку або аналітичного рахунка обліку транспортно-заготівельних витрат;
- перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг);
- строки корисного використання груп основних засобів;
- строки корисного використання груп нематеріальних активів.

В процесі формування облікової політики суб'єкти державного сектора повинні самостійно визначити оптимальні для установи варіанти застосування, але у межах вказаних.

Важливим елементом формування облікової політики установи є встановлення періодичності визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів. Згідно з НП(С)БОДС 123 «Запаси» суб'єкт державного сектора може оцінювати вибуття запасів такими способами:

- 1) оцінка за щомісячною середньозваженою собівартістю проводиться щодо кожної одиниці запасів діленням сумарної вартості залишку таких запасів на початок звітного місяця і вартості одержаних у звітному місяці запасів на

сумарну кількість запасів на початок звітнього місяця і одержаних у звітному місяці запасів;

2) оцінка за періодичною середньозваженою собівартістю запасів проводиться щодо кожної одиниці запасів діленням сумарної вартості залишку таких запасів на дату операції на сумарну кількість запасів на дату операції з їх вибуття.

При формуванні облікової політики установи, необхідно врахувати типові строки корисного використання основних засобів і нематеріальних активів суб'єктів державного сектору. Новим є те, що суб'єкт державного сектору має право визначити строки корисного використання об'єкта основних засобів або нематеріальних активів, відмінними від встановлених [9]. В таких випадках у розпорядчому документі про облікову політику необхідно навести відповідне обґрунтування.

На сьогодні головний бухгалтер бюджетної установи має можливість формувати облікову політику установи із врахуванням вимог лише тих НП(С)БОДС, що розпочали діяти з 01 січня 2015 року. Неповне застосування стандартів обмежує нормативно-правову базу для надання пропозицій щодо облікової політики. Таким чином, розробка пропозицій щодо облікової політики бюджетної установи, повинна базуватися на прийнятих НП(С)БОДС і методичних рекомендаціях обліку об'єктів [5].

Таким чином, у наказі про облікову політику мають бути вказані основні елементи обліку, які мають постійний характер і передбачають кілька можливих варіантів застосування.

Висновки з проведеного дослідження. У ході проведеного дослідження було визначено, необхідність організації і формування облікової політики з урахуванням її особливостей. Формування облікової політики є процесом, який поєднує організацію бухгалтерського обліку та його методичні засади. Слід зазначити, що раціональне формування облікової політики дозволить створити ефективну систему бухгалтерського обліку, як елемента управління установою. В подальших дослідженнях можуть бути розкриті проблемні питання формування облікової політики бюджетних установ, після впровадження інших стандартів бухгалтерського обліку державного сектору.

Список використаних джерел:

1. Джог Р.Т. Бухгалтерський облік у бюджетних установах: Навч. посібник. - К.: КНЕУ, 2004. - 250 с.
2. Свірко С.В. Облікова політика суб'єктів державного сектору: позиції міжнародної теорії та практики / С.В. Свірко // Збірник наукових праць ЛДТУ. - Луцьк, 2009. - Вип. 6 (24). Ч. 1. - С. 65-77.
3. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» від 16.07.1999 р. № 996-XIV.
4. Про затвердження Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007-2015 роки [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.01.2007 р. № 64 (зі змінами і доповненнями від 09.01.2013 р. №11). - Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/34-2007-%D0%BF>
5. МСБОДС 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» [Електронний ресурс]: Стандарт, Міжнародний документ від 01.01.2012. - режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/929.020>
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 125 «Зміни облікових оцінок та виправлення помилок» [Електронний ресурс]: Національне положення від 24.10.2010 р. № 1629. - режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0090-11>

7. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби» [Електронний ресурс]: Національне положення від 12.10.2010 р. № 1202. - режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>

8. Про затвердження Типового положення про бухгалтерську службу бюджетної установи [Електронний ресурс]: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.01.2011 р. №59: станом на 08.04.2015, №173. - режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/59-2011-%D0%BF>

9. Методичні рекомендації щодо облікової політики суб'єкта державного сектору, затверджені Наказом Міністерства фінансів України від 23 січня 2015 року № 11. [Електронний ресурс]: Методичні рекомендації від 23 січня 2015 року № 11. - режим доступу: <http://www.vobu.com.ua/ukr/legislations/view/584>.

N. Kovalenko. Accounting policies in accounting accounts and statements of budget institutions.

Summary

It is determined, the need for organization and formation of accounting policy, taking into account its features. Formation of accounting policies is a process that combines the organization of accounting and its methodological principles. It is noted that rational formation of accounting policy will create an effective system of accounting, as an element of management of the institution.

Key words: *accounting policy, budgetary institutions, accounting, accounting.*

*Науковий керівник : Ксьонжик І.В., д-р екон. наук,
доцент, професор кафедри обліку і оподаткування,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна*

Ковальчук А.С.

*Магістр 1 курс спеціальності «Облік і оподаткування»,
Миколаївський національний аграрний університет,*

м. Миколаїв, Україна

kovalchukanutka1221@gmail.com

СОЦІАЛЬНИЙ АУДИТ В СИСТЕМІ МЕНЕДЖМЕНТУ

Розглянуто сутність категорії «соціальний аудит» і досліджено різні підходи до його визначення. Представлено класифікацію соціального аудиту. Визначено основні характеристики зарубіжної і вітчизняної моделі соціального аудиту.

Ключові слова: *соціальний аудит, соціоекономічні відносини, соціальне партнерство, соціальний клімат, соціальні ризики.*

Збільшення обсягу і складності кадрової роботи визначило необхідність формування механізму соціального аудиту як своєрідного інструменту управління і елемента технології управління. На початку становлення суть соціального аудиту зводилася до визначення причин проблем, що виникають на підприємстві, і формування конкретних рекомендацій для керівництва.

За сучасних умов, як у західній, так і у вітчизняній практиці використовується безліч підходів і визначень соціального аудиту залежно від його цілей і об'єктів. В. Дерій, С. Саченко, Л. Бабій соціальний аудит підприємства або організації визначають як «... специфічну форму аналізу, ревізії умов соціального середовища організації з метою виявлення чинників соціальних ризиків і розробки пропозицій щодо їх зниження» [1].

Однак якщо виходити з соціоекономічних категорій, то соціальний аудит розглядається як ефективний інструмент регулювання соціоекономічних відносин, що далеко виходять за рамки окремої організації і охоплює різні рівні